

FÜGGETLEN HAJDUSÁG.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP.

Előfizetési árak:

egész évre 8 kor., félévre 4 kor., negyedévre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
Dr. NAGY BÉLA.

Megjelenik hetenként egyszer, vasárnap reggel
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. Vasut-utca 306.

A magyar katonák vitézségéről,

hősies magatartásáról, utólrhetetlen hadi teljesítményeiről, pártatlan megbízhatóságáról és világszerte elismert és csodált kitartásáról sok szó esik mostanában a sajtóban, képviselőházban, a politikusok és katonák között. Hát hiszen ezen lehet is beszélgetni, ezeket azonban nem nagyon kell erősíteni, mert eldöntötték már ezeket magok a tények.

A magyar katona az, akinek és aminek lennie kell. Rendületlen oszlopa, erős támasza a hazának, védőbástyája a magyar alkotmányosságnak, hű barátja a vele egy sorban harcoló idegen nyelvű bajtársaknak. Rendületlen lélekkel áll ősz királya oldalán s teljes tudatában van nemcsak annak, amiért harcolnia kell, hanem annak is, hogy mit jelent és mit ér a mi nagyhatalmi állásunk, mit ér a két állam: Magyarország és Ausztria közötti szövetségi kapcsolat. És azt is tudja és érezi a magyar katona, hogy mit várhat el jogosan Ausztriától és mivel tartozik Ausztriának.

A magyar katona emellett tisztában van azzal is, hogy mi a kötelessége a szövetséges nagy német birodalom s a többi hős szövetségei iránt.

A magyar katona öntudatos lélek, bámulatos akaraterő, egész ember. Nem jajveszék a biztos halál tudatában sem, holott nem ritkán egy ártatlan sóhajt sem tud hazaküldeni szeretteinek. Feláldozza életét, mert a haza szent ügye ezt megkívánja; meghal, mert a sors ezt hozza magával.

A magyar katonát azonban nyelvén, nemzeti érzésében, történelmi szent emlékeinek kegyeletében és hősi lelkesedésében ne merje bántani senki se, mert ehhez éppen most, amikor a további áldozatok meghozásának fokozásáról áll a szó, nincs joga senkinek, legkevésbé az ugynevezett legfelsőbb intéző és egyéb osztrák politikai köröknek. Ami sé-

relem a magyar katona nemzeti érzésén esik, az mind a mi sérelmünk, az mind a mi lelkünket marcangolja. Ami a magyar katona arcába szökveti a vért s ami őt megalázza, az mind a mi megalázásunk. Aki elfogulatlanul látja a dolgokat, meg tudja látni azt is, hogy a világháború véres zivatari között mit tud művelni és miképpen tud vérezni a magyar katona.

Hogy Ausztriában a még nem régen libabőrös osztrák politikusok és félrement eszű csepürágók mit nyafognak és mit szeretnének keresztülvinni a magok érdekében, ez sértheti, bánthatja önértüket, nemzeti érzésünket, de nem hamisíthatja meg a tényeket és a világháború történelmét. Védekezni azonban ezek ellen már most is kötelességünk, mert különben a hallgatást beleegyezésnek vennénk.

Épen ezért örülünk rajta, hogy az ellenzék ezeket a sérelmeket szóvá tette a képviselőházban, bár a hang megválasztása nem minden felhasználásnál sikerült olyan komolyan, ahogy azt várni lehetett volna. A kormány által adott válaszokból kivehette az ország népe, hogy igenis, tudatában a kormány is a reája váró súlyos feladatoknak és készen tartja magát a jövő eshetőségekre is minden tekintetben. Az elhangzottakból megtudhatták az osztrák illetékes körök azt is, hogy egy erős alkotmányos jogokkal felruházott, anyagilag független önértetes magyar nemzet erősebb biztosíték a monarchia jövőbeni fenállására, mint egy lenyüggött, beteges, sorvadó Magyarország. Ezt a jelen állapot is igazolja.

Ne próbálgassák tehát egy kaplap alá huzni az osztrák bölcsék a mi hazánkat s nemzütünket Ausztria édes-vegyes nációival, mert mi sem szép szóval, sem erőszakkal nemzeti érzésünket, jogainkat s nemzeti létünk sarkalatos tradícióit soha fel nem áldozzuk.

Ha tetszik, próba kísérleteket végezhetnek otthon, saját műhelyükben a csehekkal, morvakkal, ruthénekkal, szlovénekkal. Ezekre talán rá is fér és ezekkel rendelkezik is Ausztria, mi azonban majd csak a magunk utján fogunk haladni ezután is.

Harcéri események és külpolitika.

Kelet-Galiciában és Bukovinában az orosz támadások hevessége mit sem vesztett erejéből. Több mint 800 ezer ember és 3500 ágyú vivja is a kérlelhetlen harcot egymás ellenében. A cár a besszarábiai-bukovinai fronton tartózkodik, de ennek valami tulságos nagy jelentősége nincs, mert az orosz hadsereg egyébként is a francia vezérkari tisztek gyámkodása alatt áll s önálló akcióra a nagy ellenőrzés és sok veszteség miatt csaknem képtelen, így a cár jelenléte inkább csak bátorítás akar lenni. Nem csalódunk, ha azt állítjuk, hogy 3 hét alatt legalább 60 ezer embert vesztettek az oroszok. A mieink most is ott állanak, ahol az utóbbi orosz offenzíva legkezdetén, kivéve egyetlen pontot, a hol 2 kilométer távolságban 200 lépéssel hátrább vont vissza egy állást a hadvezetőség.

Sem a belga-francia, sem az olasz, sem a német-orosz fronton nem történt feltűnőbb esemény a hét folyamán. A görögök sem határoztak még jövő magatartásuk tekintetében. Az ántánt hatalmak valószínűsítő gyomrozást visznek véghez Görögországgal. Jelentékenyebb szigeteit nagyjából megszállták, Szalonikit elfoglalva tartják, partjait blokádszerűen ellenőrzik. A központi hatalmak részéről azonban semmi jelentősebb harci lépés nem történt eddig. Ugy látszik várna arra, hogy a bolgárok és görögök az elkövetkezőkre nézve egymással megegyezzenek.

Annál súlyosabb lett az ántánt hatalmak, főleg Anglia veresége a Dardanelláknál. Sedil Bart és környékét az angol-francia csapatok a törökök folytonos és eredményes támadásai folytán szégyenletesen feladták. Csapataikat nagy ügyességgel ugyan, de sok veszteséggel arrább szállították. Valószínűleg Egyiptomra viték a szuezi csatorna védelméhez. Mert Sueznél is komoly veszedelemek tornyosulnak az angol világhatalom feje fölé.

A hét legfőbb és legkimagaslóbb harci eseménye az, hogy Kövess tábornok hős csapatai előbb a Lovcsen hegyet, majd

azt követőleg a montenegrói királyság fővárosát Cetinjét elfoglalták. Az álnok Nikita országának nagyobbik fele már kezeinkben van, ő maga Szkutari felé menekül és Albánia felől várja az olasz hadihajók és Albániában levő olasz csapatok segítségét. Talán Esszád basa is segít majd neki jó pénzért. Mindenesetre jellemző, hogy az olasz király a frontról hirtelen Rómába utazott. Valószínű, hogy apósának, a kecske királynak jövője foglalkoztatja ennek a kis galogonya uralkodónak a koponyáját. Nikita azonban van olyan ember, hogy ha baj lesz, egy hadihajón még át tud szökni Olaszhonba.

A török sereg felszabadulása folytán komoly események várhatók nemsokára Bagdad, Szuez és a Kaukázus mentén.

Angliában nagy többséggel megszávták a véderő javaslatot, mely ellen pedig a munkásosztály állást foglalt. A lemondott munkás miniszterek is visszavették lemondásukat s így szent a béke. A fogát vicsorgatja az angol az általános védkötelezettségtől s szabadság jogainak megnyirbálásától, de azért hűségesen szavaz. Azt hiszi, hogy nem látja az egész világ, hogy szövetségesei kényszerítették erre a lépésre, mely egyenlő az öngyilkossággal.

A német tőke Magyarországon.

Az a hatalmas, mindent átfogó gazdasági átalakulás, amely a háború után Európa gazdasági életében véghez fog menni, már előreveti árnyékát és minékünk ugylátszik minden reményünk megvan rá, hogy számunkra előnyös változást fog előidézni.

Azzal a ténnyel, hogy közvetlen érintkezésbe jutottunk a velünk szövetséges Bulgáriával és ezen keresztül Konstantinápolyal, hogy ne menjünk ennél messzebb, vagyis tehát, hogy e szövetséges államokkal, a Balkán félszigettel, sőt talán Ázsiával is úgy érintkezhetünk, hogy nem kell megkülönböztetni közbeeső államok antipatiájával, vagy esetleg ellenséges magatartásával, új utat mutattunk Európa gazdasági fejlődésének és új irányt szabtuk a gazdasági haladásnak.

Ezt az új irányt, a gazdasági életnek az új vérkeringési módját pedig nem lehet anélkül elképzelni, hogy az bennünket is érintsen. Magyarország végre az lesz, aminek száma volt a történelmi szükségszerűség alapján. A Kelet és Nyugat összekötő kapcsa. Kelet számára a keleti kapu. Ennek az eredményét, gyümölcsét, mindjárt a béke megkötésének első heteiben nagyon erősen fogjuk érezni.

Hogy ezután az mit jelent gazdaságilag, azt ma még ki sem lehet számítani. A hatalmas és még hatalmasabban fejlődő német ipar és kereskedelem csak ebben az irányban fog dolgozni, mert erre ráviszi egyrészt az üzleti okosság, másrészt a kényszerűség.

Hogy pedig ez így lesz, erre már is megvannak az előjelek. A napilapok közgazdasági rovataiban, a külföldi és hazai ipari és kereskedelmi szaklapokban egymást érik a hírek, amelyek jelentik, hogy a német tőke most ennél, majd annál a vállalatnál vállalt újabb érdekeltséget, hogy a nagy német bankok fiókokat akarnak itt

nyitni és a fiókok élénk ipari tevékenységet szándékoznak kitejteni. Mindezek a hírek és még sok más, amelyeknek felsorolása ez általános fejtegetés kapcsán felesleges volna, azt mutatják, hogy a német tőke felfedezte Magyarországot. Már pedig ez egy olyan eredménye ennek a véres viaskodásokkal folyó világháborúnak, amely a nemzet szempontjából valóban diadalmassá teszi a küzdelmet. A német tőkét eltiporni eddig sem tudták, ezután sem fogják tudni. A német tőke szilárd alapokon áll. Küzd mintha fegyver volna a kezében, de a fegyverrel kezében mindig kivivta eddig a diadalt, nincs tehát semmi okunk arra a fellevésre, hogy most, amikor a penge sokkal keményebb acél, mint bármikor volt, ne győzzen.

A német tőke áldásait eddig már sok mindentélel nemzet, ország és föld érezte, bizonyosak vagyunk benne, hogy mi is csak az áldásait fogjuk érezni.

Nem akarjuk megköszönni, hogy a német tőke észrevett bennünket, hiszen nemcsak minékünk származik belőle előnyünk, hanem — meg vagyunk róla győződve — a német tőkének is, sőt talán a haszon oroszlanrészre az övé lesz. Minékünk azonban azzal is meg kell elégednünk, ami számunkra látszik a jövőből.

Magyarország mezőgazdaságát tőkésíteni és iparát megteremteni, ez az a probléma, amelynek megoldása reánk a háború után vár. Nagy munka, nehéz feladat és meg vagyunk róla győződve szintén, hogy a német tőkével, annak segítségével ez a munka is pompásan fog sikerülni.

A mezőgazdasági és ipari oktatás a katonáknak.

A háborús idők sok mindenre megtaníthatnak bennünket abban az irányban is, hogy mi módon biztosítsuk legjobban hazánk mezőgazdasági és ipari fejlődését. E kérdéstről igen figyelemreméltó tanulmányt írt most Nagy László magyar királyi alhadbíztos. „Javaslat és irányelvek a mezőgazdasági és ipari oktatásnak a katonaságnál való bevezetésére” címen.

A szerző szerint most a háború folytán bőséges alkalmunk lenne arra, hogy a dolgozó nép széles rétegeit a katonai szolgálattal ideje alatt célszerűbben neveljük a kulturára és céltudatos gazdasági munkára. Meg is kellene ragadnunk ez irányban a jó alkalmat, hogy Németország példáját kövessük. A szerző épen németországi tapasztalataira hivatkozik s világosan mutatja ki tanulmányában, hogy milyen sikerrel járt a német hadseregben az a néhány évvel ezelőtt kezdett mozgalom, melyet a mezőgazdasági oktatásnak a katonaságnál való bevezetése végett indítottak meg. A katonaság útján való mezőgazdasági nevelés Németországban kitűnően bevált. Gazdasági köreink érdeklődését nagyon megérdemli az előttünk fekvő tanulmány, melyben a szerző ezt a figyelemreméltó eszmét s az OMGE. régebbi kezdeményezéseit a következő időszakban intézményesítve kívánja gyakorlatilag megvalósítani.

A béketárgyalások miatt valószínűleg hónapokig is fog húzódni a fegyverszünet, mely idő ilyen gazdasági oktatásokra ki-

válóan felhasználható volna. Ezek az oktatások hasonló elvek szerint csak persze mégis más alapon volnának a magyarországi ezredekben megtartandók. E katonailag ki nem használható idő kiválóan alkalmas volna az ország gazdasági tudásának és értelmi szintjének emelésére. Ennek tananyagát szintén a központi vezetőség állíthatná kis füzetekben össze, míg oktatóul tartalékos és népfőlkelő tisztak stb. között majd minden ezredben található gazdasz, földbirtokos, kertész, tanár, stb., ügyesen felhasználhatók volnának, akik a részükre tanulmány céljából 1—2 héttel előbb kiadandó füzetek utmutatása szerint az épen rendelkezésre álló eszközök felhasználása mellett oktathatnák a legénységet. Egy-két hónapi ilyen rendszeres és céltudatos oktatás nem minék el nyomtalanul és a hadjárat durva öldöklő mestersége után szülőföldjének szelid kulturáját örömmel, friss ésszel és kedvvel szívna magába valamennyi. Persze az oktatás tárgyának megválasztása és kidolgozása ennél is kiválóan fontos feladatot róna a központi vezetésre. Ennek óriási előnye, hogy igen csekély pénzbe kerülne.

Kovács Gyula adománya.

Kovács Gyula, Hajdúvármegye nyugalmazott alispánja, a mint már lapunkban is közöltük, az oroszok betörése folytán elpusztított sárosmegyei községek újjafelépítéséhez nagyobb adománnyal járult.

Most módunkban van az idevonatkozó adomány levelet és ezt elfogadó miniszteri határozatot lényeges részeiben közölni:

„Adománylevél. Alulírott Kovács Gyula, Hajdúvármegye nyugalm. alispánja, — azon elvi álláspontból kiindulva, hogy minden hazáját szerető igaz hazafinak kötelessége veszélybe jutott hazájának tőle telhető módon védelmére, támogatására sietni; teljes tudatában továbbá annak, hogy réám elkövetkezett s el nem muló betegségem miatt testi erőt nem érzek magamban ahoz, hogy még szellemi uton is hazám szolgálatára állhossak, családtalan állapotom pedig nem engedi, hogy fiatal erőt magam helyett a haza védelmére állíthassak: azon gondolatra jöttem, hogy a világháború folyamán az orosz betörés okozta rombolások helyrehozására és pedig Sárosvármegye területén, oly módon jövök segítségül, amelyik rendelkezésemre áll, vagyis az anyagiak terén Ugyanazért kötelezem magamat arra, hogy a Sárosvármegyében az orosz betörés folytán elpusztult falvak felépítése céljára az 1916. évi jan. 11-től kezdődőleg előzetes évnegyedes részletekben évenként 10,000 koronát fizetek 5 éven át mindaddig, míg ezen összesen 50,000 koronában megállapított és kötelezett adományom teljesen lefizetve leend.

Kelt Debrecenben, 1915. szept. 4.

Kovács Gyula.”

Báró Ghillányi földmívelésügyi miniszter erre ezt válaszolta. M. kir. földmívelésügyi minisztertől:

„Ez évi szept. 4-ről kelt beadványára van szerencsém Nagyságodat értesíteni, hogy az orosz betörés folytán elpusztult sárosvármegyei községek újjafelépítésének költségeire felajánlva 50,000 korona összegű adományáról szóló adománylevelét

nagylelkű hazafias adományért való meleg köszönetem és elismerésem kifejezése mellett elfogadom . . . Fogadja Nagyságod őszinte tiszteletem nyilvánítását.

Budapest, 1915. évi okt. hó 22.

M. kir. földművelésügyi miniszter.

A mint értesülünk, Kovács Gyula ezen adomány folytán az első részletet a debreceni kir. adóhivatalnál, Dr. Malatinszky József ügyvéd útján — ki helyette ezen ügy elintézésénél eljár — már be is fizette.

Virilisek névjegyzéke.

(Cs. M.) A legtöbb adót fizető városi képviselők 1916. évre érvényes névjegyzékét a város képviselőtestülete a következőleg állapította meg:

	K	f.
Pusztangyalházi közbirtokosság	4643	51
Belső közbirtokosság	3927	61
*Dr. Czegléd Mihály Debrecen	3344	56
G. Tóth Mihály	1703	92
*Dr. Kovács Bálint	1671	92
Stahler Dániel	1387	17
*Padrah Sándor	1326	88
Ref. egyház	1124	48
*Dr. Ungár József	1170	—
*Dr. Malatinszky József	1088	44
*Lengyel Imre	1068	94
Balogh István Debrecen	1051	46
*Acsády Jenő Budapest	1000	70
Özv. Oláh Miklósné	968	40
Körner Béla	920	30
Özv. G. Tóth Jánosné	896	40
P. Nagy Lajos	883	22
Kovács Gyula Debrecen	875	42
Özv. Fekete Sándorné	859	33
S. Kovács Sándor	838	80
Özv. Cseke Gáborné	836	88
Szilágyi János	835	21
Aron Béla	811	64
*Kalocsay Gusztáv	804	98
Özv. Foghtü Jánosné Budapest	743	35
Harstein Náudor Debrecen	728	35
Cseke Lajos	708	24
Csiha Márton	670	80
B. Nagy Károly	658	59
Özv. Márton Gáborné	653	67
Zakar Sándor	650	27
Császi Jakab	625	43
Körner és társai	624	86
Özv. Kiss Dánielné	582	50
Sáry Lajos	578	24
Vadász István	573	95
Lénárt András	555	70
Balla Lajos	552	72
*Hetey Ignác	552	28
Csanády Sándor	543	49
Gönczy Lajos	536	34
Kürthy Pál	524	78
Rosenfeld Ignác Kaba	521	81
Csanády Sámuel	520	23
Korpos János	519	67
Lisszauer József	507	15
Csanády István	506	—
*Barbócz Zsigmond	501	80
Adler Ferenc	500	35
ifj. Czegléd Lajos	496	34
Özv. P. Nagy Pálné	492	36
Kerekes Kálmán választott	283	23
Sternberg Herman	480	37
Magyar Sándor	470	88
Ádám Samu	468	58
Ujváry József választott	467	80
*Mónus Gyula	466	60
Makay Péter	465	10

Korpos Károly	463	19
Özv. Kovács Jeremiásné	462	41
Özv. Róth Lajosné Szatmár	457	36
Márton János	450	62
Chepelly Zsuzsánna	440	40
Özv. Weisz Ernőné	436	39
Ref. iskolai alapítvány	436	29
Fülöp Herman	436	12
Özv. Grósz Sándorné	433	59
Csanády János	433	01
*Dr. Simon József	432	—
Özv. Borbély Jakabné	427	21
S. Czegléd Károly	423	59
Cseke Gábor	414	79
*Czegléd Lajos	404	42
K. Tóth János	404	03
Ifj. Csirkés Ferenc	396	96
Czegléd József	395	15
*Oborzil Gyula	393	42
Császi Lajos	390	37
Cseke Sámuel	390	31
Czegléd Károly	381	76

A képviselőtestület a névjegyzékből a 2. tétel alatt felvett belső közbirtokosságot miután az a polgármester által különben is képviselve van. Kihagyta továbbá a névjegyzékből a 28. tétel alatt felvett Csiha Márton városi főjegyzőt és az 55. tétel alatti Ádám Samu közgyám-városgazdát, mert nevezett tisztviselők a törvény értelmében hivataluknál fogva bírnak szavazati joggal a közgyűlésben. Ezen így megüresedett három tagsági helyre a sorrendben következő póttagok közül a névjegyzékbe felvételnek:

	K	f.
Auspitz Sámuel	379	03
ifj. Makay János	377	03
Jeges János	363	93

adóval.

Az ekként megállapított névjegyzék a főjegyzői hivatalban 15 napi közzemlére volt kitéve.

A tagsági jogokat két minőségben bírók arra nézve, hogy választott, vagy virilisek jogukat kívánják-e gyakorolni nyilatkozattételre, a nagykorú hajadonok, özvegyek és jogi személyek pedig aziránt lettek felszólítva, hogy meghatalmazottjaikat 15 nap alatt jelentsék be.

A *-gal jelöltek adója a névjegyzékben okleveleik alapján kétszeresen van számítva.

HIREINK.

— **Istentisztelet.** A ref. templomban ma délelőtt Demjén Ferenc lelkész predikál.

— **Személyi hírek.** Dr. László Endre ügyvéd, 4-dik honvédegyalozredbeli tartalékos hadnagy és Domokos Jenő 39. gy. e. tartalékos főhadnagy, századparancsnok, kit ő felsége csak a napokban tüntetett ki a hadi ékítményes III-ad oszt. katonai érdemkeresztrel, rövid időre városunkba érkeztek.

— **Kitüntetett tanító.** Domokos Sándor hajdusozboslói ref. tanítót a 39. d. gyalozred őrzetetőjét bátor és vitéz magatartása elismerésül II. oszt. ezüst éremmel tüntette ki a hadsereg főparancsnoksága. A kitüntetést József főherceg személyesen tűzte fel Domokos Sándor mellé; Domokos Sándor a harmadik Isonzói csatában később megsebesült, de itt is oly

hősiesen viselkedett, hogy felsőbbsege a nagy ezüst vitézségi éremre terjesztette fel. Domokos Sándor ez idő szerint egyik pozsonyi vörös kereszt kórházban fekszik, de már annyira javult az állapota, hogy legközelebb haza jöhet.

— **A református elemi népiskolákban** a tanítás jan. 17-én hetfőn veszi kezdetét. Felhivatnak a szülők, hogy gyermekeiket mielőbb és pontosan felküldjék az iskolába. Mindaddig, míg a most kiürült fiúiskolai osztályok kitararítása befejezést nem nyer, félnapos tanítási rendszer szerint járnak a gyermekek iskolába délelőtt 8—12-ig a fiúk, délután 1—4-ig a lányok tanítása fog folyni. A beiratások január 17—19. napjain ejtetnek meg, hogy a rendszeres tanítás mielőbb kezdetét vehesse. A tanítás 18 osztályba beosztva történik.

— **Kitüntetés.** Szécsi Istvánt, a debreceni 3. honvédegyalozred zászlósát, Szécsi István mikepércsi ref. lelkész fiát a hadsereg főparancsnoka az I. osztályu vitézségi éremmel tüntette ki. A vitéz zászlósnak ez a harmadik kitüntetése, melyet a harctéren szerzett. Korábban kapta meg a II. osztályu ezüst és bronz vitézségi érmet.

— **A ref. tantestület január 12-én** Szabó Antal lelkész, isk. széki elnök elnöklése alatt ülést tartott az iskolai év küszöbön álló megnyitása alkalmából s a tanító személyzet deiglenes beosztását eszközölte.

— **Küldjünk szeretetadományokat Oroszországban levő hadifoglyainknak!** A magyar Vörös Kereszt Egylet főhívással fordul a közönséghez, hogy küldjön szeretetadományokat az oroszországi fogolytáborokban levő katonáink részére. — Az adományokat tartalmazó csomagok a Vörös Kereszt szeretetadományi osztályához küldendők (Budapest, Lipót-körut 1.) és a csomagon feltüntetendő: Szeretetadomány Oroszországba. Egyes hadifoglyok nevére szóló csomagokat nem továbbítanak, csak együttesen szállítják az adományokat Oroszországba, ahol azokat szétosztják hadifogságban levő katonáink között. Használt holmit nem szabad küldeni, kizárólag csak egészen új dolgot. Írának egy betűnek sem szabad mellékelve lennie, valamint nyomtatott dolgot (könyvet, újságot) sem szabad küldeni. Élelmiszert, italt egyetlen csomagnak sem szabad tartalmaznia. Felsőruha küldését az orosz kormány nem engedi. E helyett takarókat, meleg alsóruhát, a hideg ellen védő egyéb ruházati tárgyat (érmelegítőt, nyakvédőt, harisnyát) kell küldeni. Küldhető továbbá zsebkendő (de nem szabad sem írást rá nyomtatni), törülköző, gummi nélkül készített nadrágtartó, szappan, kanál, pléhedény, fogkefe, fésű, varró eszköz (olló nélkül), féregpor, iron és tiszta papiros. A Hadifoglyokat Gyámoltó Hivatalhoz küldött pénzadományokért ugyancsak az előbb felsorolt tárgyakat vásárolja be itthon a Vörös Kereszt és szeretetadományként küldi a szállító vonatokkal. Kézpénz tehát ezen az uton nem jut a hadifoglyokhoz. Az adományokat a Vörös Kereszt debreceni fiókja is elfogadja és közvetíti a központ-hoz.

— **1200 korona évjáradék a megvakult katonáknak.** Simonsits Elemér, a képviselőház alelnöke, egy újságíróval folytatott beszélgetés alkalmával kijelentette, hogy a háboruban megvakult katonák segélyezésére közadakozásból eddig 2 millió korona gyűlt egybe. A gyűjtést folytatjuk mindaddig, míg akkora töke nem lesz együtt, hogy a háboruban megvakult katonák mindegyikének legalább 1200 korona évi járulékot lehet biztosítani.

— **Elmentek a katonák.** Hajdusozbosló város jan. 14-én megszűnt katonává lenni. E napon ment el az 58-dik staniszlai gyalozrednek, mintegy 3,000

főnyi katonai állomány. Ma már csak 30 főnyi beteg állomány maradt itt rövid időre. Ezek felett dr. Balázs Endre népf. főorvos tartja a felügyeletet megbízás folytán. A katonaság itt tartózkodásának a város közön-ségére nézve anyagilag sok előnye, de szel-lemileg és közegészségügyi szempontból sok hátránya is volt. Így az iskolák megnyitá-sát is ez a körülmény késleltette egész máig. Nem mondunk sokat, ha azt állítjuk, hogy sok tekintetben itt volt már az ideje, hogy innen arrább szálljanak.

— **Mozi a Kossuth körben.** Balassa Sándor szerkesztő a Kossuth kör nagy tesmében mozi előadásokat fog rendezni. E célból az egyesület vezetőségével tár-gyalásokat folytat. Az előadások minden valószínűség szerint rövid időn belül meg-kezdődnek.

— **Meghívás a pusztangyalházi közbirtokosságnak** Hajduszoboszlón 1916. évi február hó 12-ik napján d. e. 10 óra-kor a városháza nagytermében tartandó rendes közgyűlésére. Hajduszoboszló, 1915. december 30. Dr. Fekete László b. elnök. Tárgyak: 1. Elnöki jelentés 1915. évről. 2. A birt. pénztárnok 1915. évi számadá-sának elbírálása. 3. A birtokosság 1916. évi költségvetésének megállapítása, ezzel kapcsolatban a járulékok mérvének meg-határozása.

— **A III. hadikölcsön kötvények** megérkeztek s a „H.-Szoboszlói Takarékpénztár”-nál e hó 16-ától kezdve átve-hetők.

— **Nyomtatvány áremelés.** Az osztrák és magyar papírgyárosok január hó el-sejével újabb 30%-al emelték a papírárakat. Ezzel a háboru óta beállot papíráremelke-dés meghaladja a 130%-ot. Ezenkívül nagy-ban megrágultak a nyomtatványok készíté séhez szükséges összes anyagok és a mun-kások is háborus pótlék címén magasabb fizetésben részesülnek. E kényszerhelyzet-ből kifolyólag a vidéki nyomdatulajdonosok is elhatározták a nyomtatványárak emelését.

A nyodatulajdonosok hoszu ideig viselték a nyers anyagok stb. áremelkedéséből előál-lott többköltséget, ezen emelkedések azon-ban most már oly mértéket öltöttek, hogy saját létfenntartásuk szempontjából elkerül-hetetlen ezen nyomtatványáremelés.

— **Rokkant katonák hazatérése.** A napokban újabb rokkantszállítmány érkezett Oroszországból. Hadifogságba ke-rült katonáink tértek ez alkalommal is vissza a szülőföldre. A rokkant katonák között debreczeni és hajdumegyei katonák is vannak, akik egyelőre a budapesti hadi-kórházban üdülnek. A debreceni ezredek-ből a következők érkeettek haza: Bánki Imre 39. gy. e., Gombos György 61. gy. e. Bokányi Sándor 39. gy. e., Jójárt István 3. honvéd gy. e., Katona József 61. gy. e., Rézműves Géza 39. gy. e. és Szücs Lajos 3. h. gy. ezredből.

— **Szerbiai hadifogjaink,** amint hi-teles forrásból értesülünk, mintegy 20 eze-ren Albániában Durazzo és Valona közötti albán falvakban vannak összpontosítva. Ezek közül még nem vittek francia vagy Olaszországba egyet sem. A hadifoglyok

között hajduszoboszlóiak is voltak, nem le-het azonban tudni, hogy az éhség és a bor-zalmas utazás nem tette e őket tönkre. Mosek András helybeli lakos a szerbiai of-fenziva alkalmával kiszabadult és most ide haza időzik.

Hadbavonuit Dr. Nagy Béla távollétében: a szerkesztésért felelős: **BOR JÁNOS.** Kiadó: **BORBÉLY SAMU.**

Kardos László

Debrecen, Kossuth-utca 9.

Kész menyasszonyi kelengyék, lenvászon, siffon- és batist női ingek és ágyhuzatok, hálóköntösök, női hálóingek, alsóderekak, kombinációk, selyem trikó és gyapjutrikó, női nadrágok és szoknyák.

Gépek, nyersolaj, szivógáz és benzinmotorok cséplő-szekrények, mindenféle szivattyu és egyéb **gazdasági gépek javítását előnyös árban elvállalja a**

Debreceni Mezőgazdasági Gépgyár részvénytársaság Vargakert-u. 19.

— Ugyanott száraz akácfából készült **gazdasági szekerek kaphatók.**

Legujabb divatu

menyasszonyi és eljegyzési
ékszereket jutányosan

Megyei telefon 696.

Halász Nándor

óras és ékszerésznél vásárolhatunk,

Debrecenben

a nagytakarék ujj palotájában.

Megyei telefon 696.